

måaling af Skibe, som nu har. Navn-
lige ligeoverfor. Fragtflutninger, er det overdrø-
dentlig nødvendigt at have et officielt Stem-
pe, for hvad et Skib nummer; det letter væ-
sentlig den Slags Forretninger og tjener i det
Hele som Norm ved mangfoldige Leiligheder,
hvor der skal findes Dagsjøreise, Sted mellem
Fragter og Refragter. Det er imidlertid en
Sag, som jeg meget vel veed, at den meget
ærede Finanzminister vil tage under samlet
Overveelse, inden vi paany konferere om dette
Punkt. Hvad nu de Udtalelser angaar, vi
hørte af det ærede Medlem for Høstebud
(Madsen), da forekommer det mig dog at han
har set paa denne Sag fra et noget foreløbet
Stade. For det Første mente det ærede Med-
lem, at vi her forhandlede navnlig en inter-
national Sag, hvorved han maasse nærmest
sigtede til, at den Betselse, vi her vilde give,
fornemmelig eller for en væsentlig Del kom uden-
landske Skibsbedere til Gode. Jeg forstaa-
r ikke, hvorfor det ærede Medlem henter denne
Betragtning. Naar der fra et Sted i Eng-
land skal føres Kul her til Kjøbenhavn, saa
vil den engelske Reber, i sin Beregning af
Fragten selvfølgelig medoptage Hensynet til, at
han her i Kjøbenhavn skal erlægge 3 Mark
pr. bestuvet Kommercelast af sit Skib. Kjøb-
manden, der modtager Kullene, sælger dem for
den Pris, han har givet for dem paa Stedet
plús Fragten, der ogsaa indeholder Skibsaf-
giften, Havnepenge, og hans Handelsfortjeneste,
saa at det altsaa er Forbrugeren, der kommer
til at betale det Beløb, hvormed blandt andet
Skibsafgiften har forpnyet Kullene. Tager
man Lønnen fra Norge, saa bliver altsaa
det Samme Tilfælde. Tager vi derimod af
Kaffe fra Rio eller Sukker, jeg vil ikke sige
fra Vestindien, thi det er jo en i denne Hense-
ende begunstiget Plads, men fra en anden
Plads, hvad vil saa være mere naturligt end
at sige, at de Afgifter, som vi nu faae paa
den forældede Maade, fordele vi paa Kaffe-
og Sukkertolden med et saadant Beløb, som
Kaffe og Sukker kunne bære, ligesom vi for-
dele Afgiften paa Kul og Lønnen, eftersom
deres Pris kan bære det. Det ærede Med-
lem vil, at f. Ex. Syderne skulle betale en
vis Told eller Skibsafgift — thi det er det

Samme — af Mursten fra Slensborg; men
han vil ikke, at de, som bruge Luxusvarer,
skulle betale nogen Tilægsafgift for deres Silke,
naar de faae den sendt herind til Landet paa
Sjernbanewaggon, og det yagtes, vi altid have
hævdet, at især Luxusartikler maa kunne betale
Afgift. Vi opnaa det Samme for Statskassens
ved at sige, at Lad Silke, ad hvilken Bet-
den end kommer, betale en saa og saa meget
forhøiet Told, og lad Murstenene fremdeles
være fri. — Det ærede Medlem henviste til,
at der var Dampskibsselskaber, som havde 20 1/2
pCt af deres Vænge, i og i det troede, han var
et Bøvi, for, at de vilde slutte Fordelen ved
den Afgiftsfribe, der her er Tale om. Net,
det er netop Bevis paa altsaa det Modsatte,
thi den Dimskændighed, at disse Selskaber kunne
tjene en saa høj Rente, vidner om, at de ikke
leve under trykkende Konkurrenceforhold. Nu
kunne de med Lethed slutte Fragter, hvorunder
de uden mindste Hindring tage Skibsafgiften
med i Beregning, og under saa lykkelige For-
hold er det dem ligegyldigt, enten vi forhøje
eller nedsætte Skibsafgiften, thi de Været, der
komme med deres Skibe, maa betale Afgiften,
saa at det altsaa er Forbrugernes og ikke Re-
berne, der udrede den. Men lige overfor
disse Selskaber, der leve under saadanne heldige
Konkurrenceforhold, staa navnlig vore mindre
Selskaber. Under den Udvilling, der nu fore-
gaar, kan det hændes, at Stjerne af disse
Skibe, for at faae Noget at bestille, maa
slutte Fragter under saadanne Forhold, hvor
det ikke er ganske muligt for dem at faae med-
optaget Skibsafgiftens hele Beløb, og det er
altsaa den Slags Næringsdrivende, som man
kan tænke sig trykkede ved den nuværende Af-
gift, med andre Ord, det er Smaaskipperne,
der sætte med Sagter paa 20—30 Tønder
mellem Norge og Danmark, i Østersøen og
i Nordsøen. De kunne, som sagt, under den
Udvilling, som er foregaaet i de senere Aar
med Dampskibene, blive nødte til at
afslutte saa lave Fragter, at de ikke
se sig i Stand til at faae den fulde
Afgift bættet gennem Fragten, og i det Til-
fælde kan Afgiften trykke denne under vore
nuværende Forhold, mest trykkede Næring,
saa at kun en Del af Afgiftens Beløb falder